

Μάθημα 8

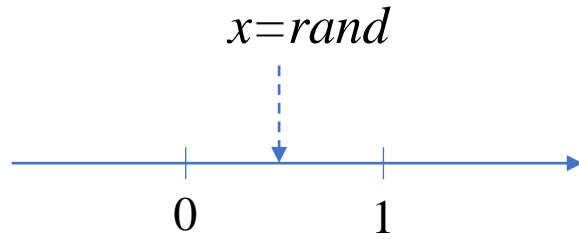
ΕΞΟΥΥΞΗ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Συσταδοποίηση Δεδομένων (Συνέχεια)

Αλγόριθμος c-Means

Τυχαία Επιλογή Αριθμών: Η Εντολή *rand*

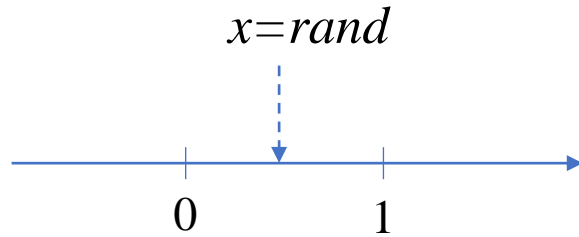
Επιλογή τυχαίας τιμής στο διάστημα [0 1]

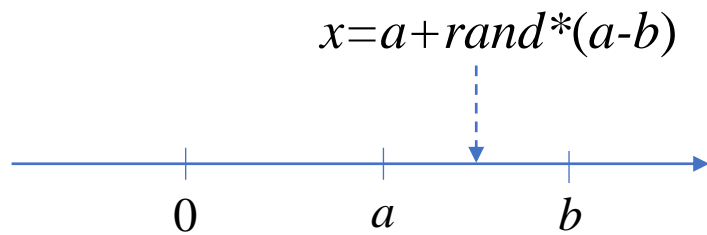
Αλγόριθμος c-Means

Τυχαία Επιλογή Αριθμών: Η Εντολή *rand*

Επιλογή τυχαίας τιμής στο διάστημα $[0 \ 1]$

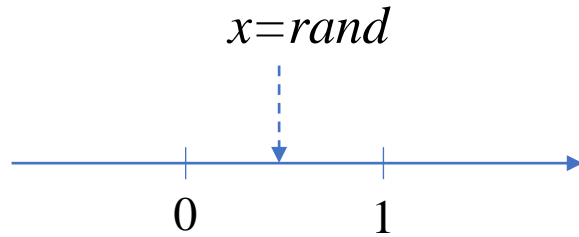
Επιλογή τυχαίας τιμής στο διάστημα $[a \ b]$

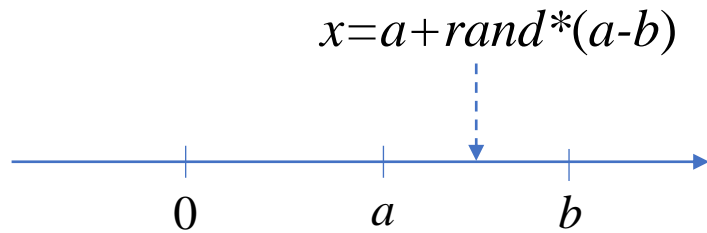
Αλγόριθμος c-Means

Τυχαία Επιλογή Αριθμών: Η Εντολή *rand*

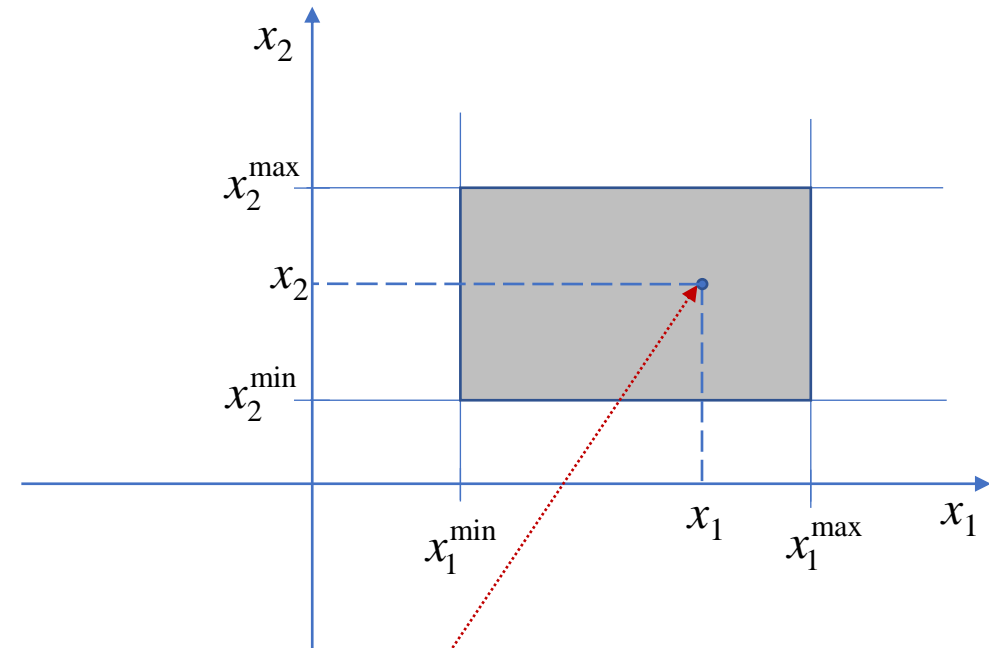
Επιλογή τυχαίας τιμής στο διάστημα $[0 \ 1]$

Επιλογή τυχαίας τιμής στο διάστημα $[a \ b]$

Επιλογή τυχαίας τιμής στο παραλληλόγραμμο $[x_1^{\min} \ x_1^{\max}] \times [x_2^{\min} \ x_2^{\max}]$

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_1^{\min} \\ x_2^{\min} \end{bmatrix} + rand * \begin{bmatrix} x_1^{\max} - x_1^{\min} \\ x_2^{\max} - x_2^{\min} \end{bmatrix}$$

Αλγόριθμος c-Means

Τυχαία Επιλογή των Κέντρων των Συστάδων: Χρήση της Εντολής *rand*

Πίνακας x

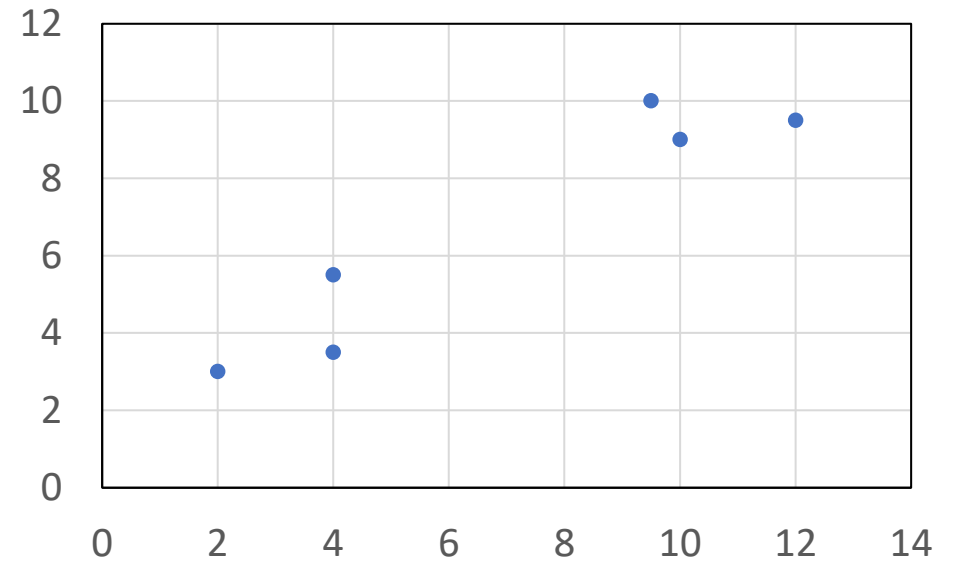
	x_1	x_2
x_1	10	9
x_2	4	3.5
x_3	9.5	10
x_4	2	3
x_5	12	9.5
x_6	4	5.5

Αλγόριθμος c-Means

Τυχαία Επιλογή των Κέντρων των Συστάδων: Χρήση της Εντολής *rand*

Πίνακας x

	x_1	x_2
x_1	10	9
x_2	4	3.5
x_3	9.5	10
x_4	2	3
x_5	12	9.5
x_6	4	5.5

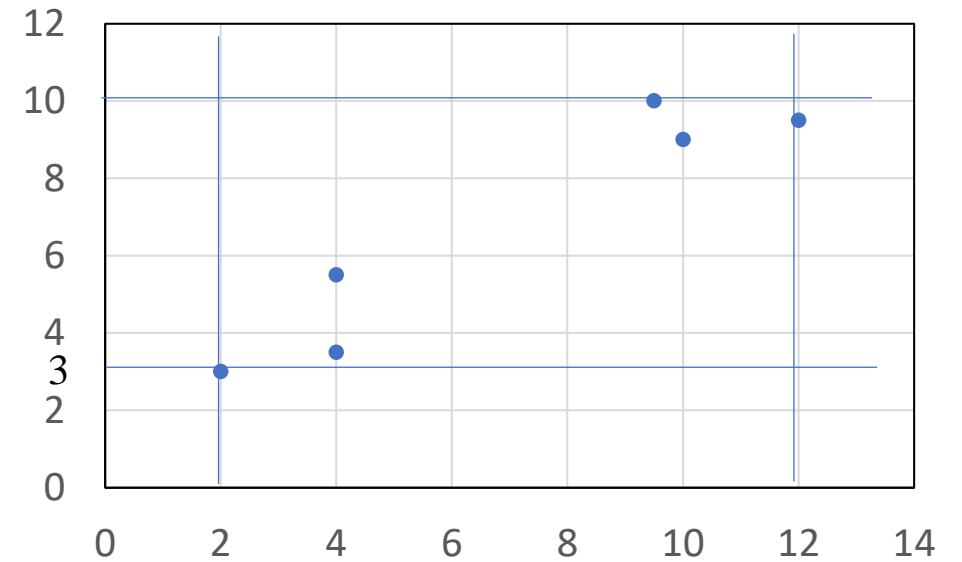

Αλγόριθμος c-Means

Τυχαία Επιλογή των Κέντρων των Συστάδων: Χρήση της Εντολής *rand*

Πίνακας x

	x_1	x_2
x_1	10	9
x_2	4	3.5
x_3	9.5	10
x_4	2	3
x_5	12	9.5
x_6	4	5.5

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_1 : $\text{ΠΟ}_1 = [2 \quad 12]$

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_2 : $\text{ΠΟ}_2 = [3 \quad 10]$

Αλγόριθμος c-Means

Τυχαία Επιλογή των Κέντρων των Συστάδων: Χρήση της Εντολής *rand*

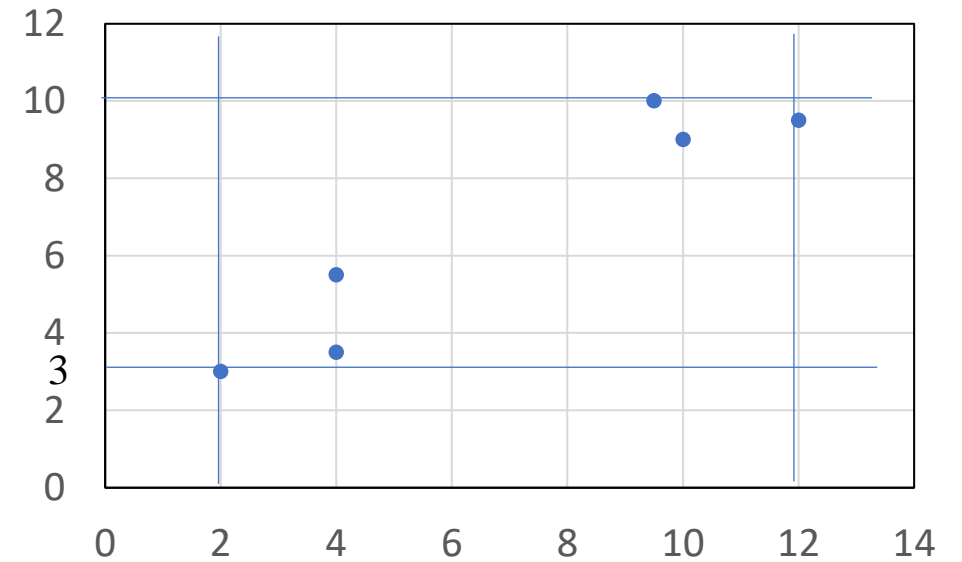
Πίνακας x

	x_1	x_2
x_1	10	9
x_2	4	3.5
x_3	9.5	10
x_4	2	3
x_5	12	9.5
x_6	4	5.5

Εύρεση ελάχιστου και μέγιστου
στηλών του πίνακα x

$x_{\min} = \min(x)$;

$x_{\max} = \max(x)$;

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_1 : $ΠΟ_1 = [2 \quad 12]$

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_2 : $ΠΟ_2 = [3 \quad 10]$

Αλγόριθμος c-Means

Τυχαία Επιλογή των Κέντρων των Συστάδων: Χρήση της Εντολής *rand*

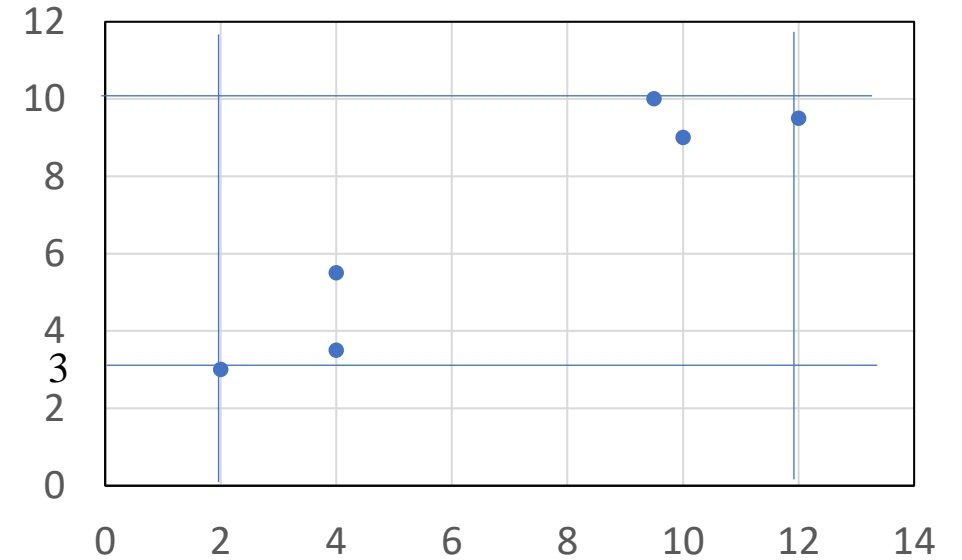
Πίνακας x

	x_1	x_2
x_1	10	9
x_2	4	3.5
x_3	9.5	10
x_4	2	3
x_5	12	9.5
x_6	4	5.5

Εύρεση ελάχιστου και μέγιστου
στηλών του πίνακα x

$x_{\min} = \min(x);$
 $x_{\max} = \max(x);$

$x_{\min} = [2 \quad 3]$
 $x_{\max} = [12 \quad 10]$

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_1 : $ΠΟ_1 = [2 \quad 12]$

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_2 : $ΠΟ_2 = [3 \quad 10]$

Αλγόριθμος c-Means

Τυχαία Επιλογή των Κέντρων των Συστάδων: Χρήση της Εντολής *rand*

Πίνακας x

	x_1	x_2
x_1	10	9
x_2	4	3.5
x_3	9.5	10
x_4	2	3
x_5	12	9.5
x_6	4	5.5

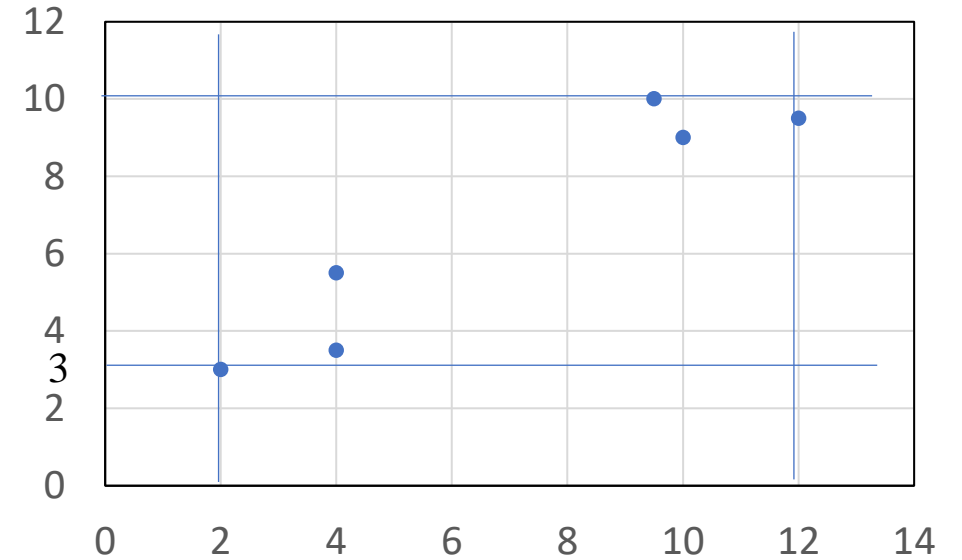
Εύρεση ελάχιστου και μέγιστου
στηλών του πίνακα x

$x_{\min} = \min(x)$;

$x_{\max} = \max(x)$;

$x_{\min} = [2 \quad 3]$

$x_{\max} = [12 \quad 10]$

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_1 : $ΠΟ_1 = [2 \quad 12]$

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_2 : $ΠΟ_2 = [3 \quad 10]$

$$\mathbf{v} = \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_1^{\min} \\ x_2^{\min} \end{bmatrix} + rand * \begin{bmatrix} x_1^{\max} - x_1^{\min} \\ x_2^{\max} - x_2^{\min} \end{bmatrix}$$

Αλγόριθμος c-Means

Τυχαία Επιλογή των Κέντρων των Συστάδων: Χρήση της Εντολής *rand*

Πίνακας x

	x_1	x_2
x_1	10	9
x_2	4	3.5
x_3	9.5	10
x_4	2	3
x_5	12	9.5
x_6	4	5.5

Εύρεση ελάχιστου και μέγιστου
στηλών του πίνακα x

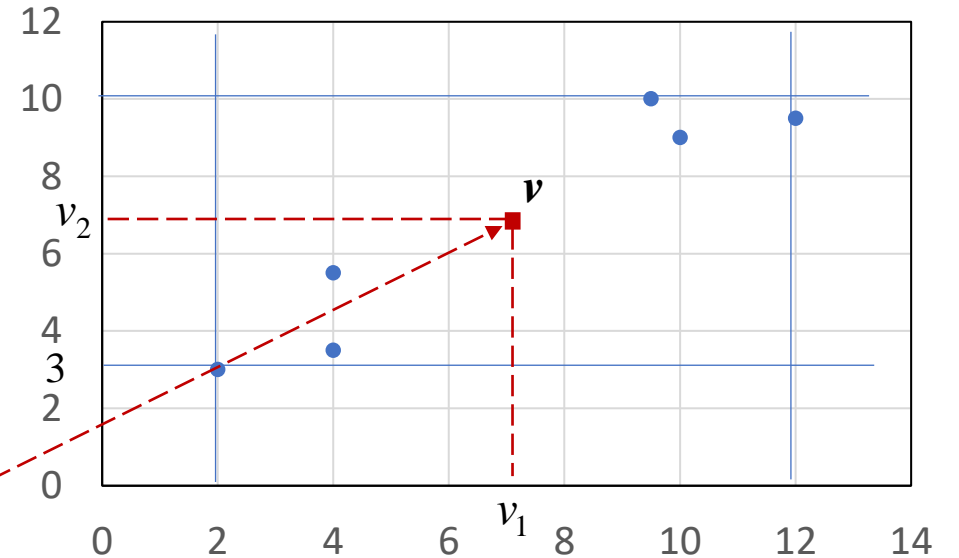
$x_{\min} = \min(x)$;

$x_{\max} = \max(x)$;

$x_{\min} = [2 \quad 3]$

$x_{\max} = [12 \quad 10]$

$$\mathbf{v} = \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_1^{\min} \\ x_2^{\min} \end{bmatrix} + rand * \begin{bmatrix} x_1^{\max} - x_1^{\min} \\ x_2^{\max} - x_2^{\min} \end{bmatrix}$$

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_1 : $\text{ΠΟ}_1 = [2 \quad 12]$

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_2 : $\text{ΠΟ}_2 = [3 \quad 10]$

Αλγόριθμος c-Means

Τυχαία Επιλογή των Κέντρων των Συστάδων: Χρήση της Εντολής *rand*

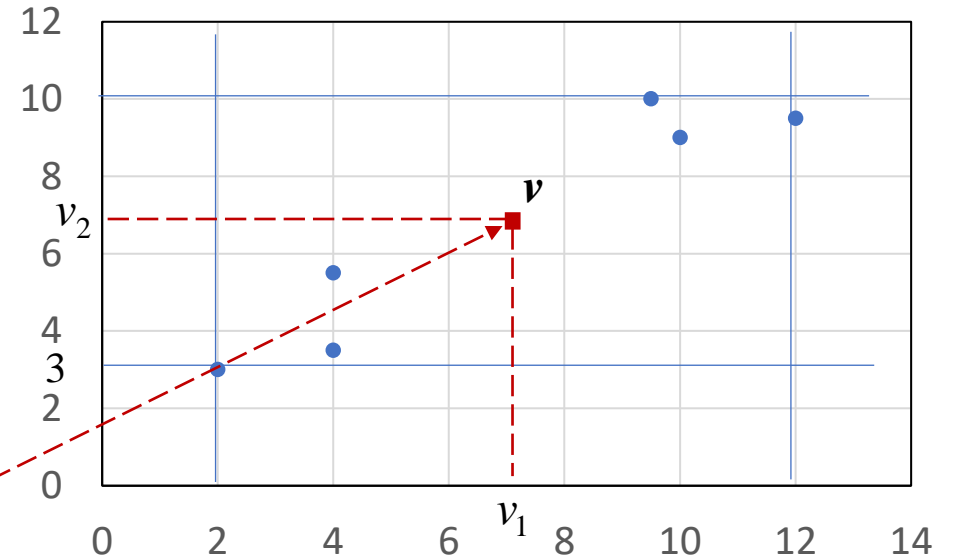
Πίνακας x

	x_1	x_2
x_1	10	9
x_2	4	3.5
x_3	9.5	10
x_4	2	3
x_5	12	9.5
x_6	4	5.5

Εύρεση ελάχιστου και μέγιστου
στηλών του πίνακα x

$x_{\min} = \min(x);$
 $x_{\max} = \max(x);$

$x_{\min} = [2 \quad 3]$
 $x_{\max} = [12 \quad 10]$

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_1 : $ΠΟ_1 = [2 \quad 12]$

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_2 : $ΠΟ_2 = [3 \quad 10]$

$$\mathbf{v} = \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_1^{\min} \\ x_2^{\min} \end{bmatrix} + rand * \begin{bmatrix} x_1^{\max} - x_1^{\min} \\ x_2^{\max} - x_2^{\min} \end{bmatrix}$$

$v = x_{\min} + rand * (x_{\max} - x_{\min});$

Ισχύει για αριθμό ιδιοτήτων μεγαλύτερο του 2

Αλγόριθμος c-Means

Τυχαία Επιλογή των Κέντρων των Συστάδων: Χρήση της Εντολής *rand*

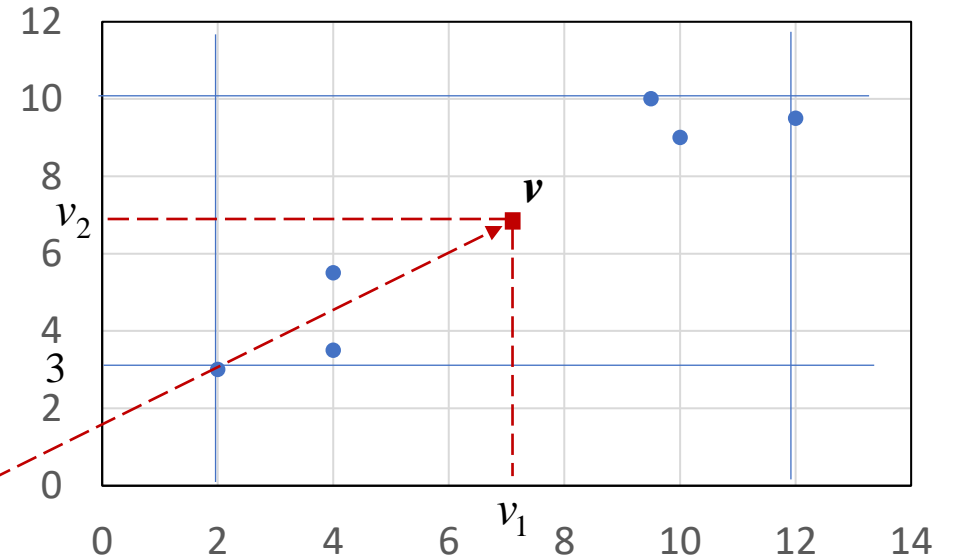
Πίνακας x

	x_1	x_2
x_1	10	9
x_2	4	3.5
x_3	9.5	10
x_4	2	3
x_5	12	9.5
x_6	4	5.5

Εύρεση ελάχιστου και μέγιστου
στηλών του πίνακα x

```
x_min=min(x);  
x_max=max(x);  
v=x_min+rand*(x_max-x_min);
```

```
x_min = [2  3]  
x_max = [12 10]
```


Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_1 : $ΠΟ_1 = [2 \ 12]$

Πεδίο Ορισμού της Ιδιότητας x_2 : $ΠΟ_2 = [3 \ 10]$

$$\mathbf{v} = \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_1^{\min} \\ x_2^{\min} \end{bmatrix} + rand * \begin{bmatrix} x_1^{\max} - x_1^{\min} \\ x_2^{\max} - x_2^{\min} \end{bmatrix}$$

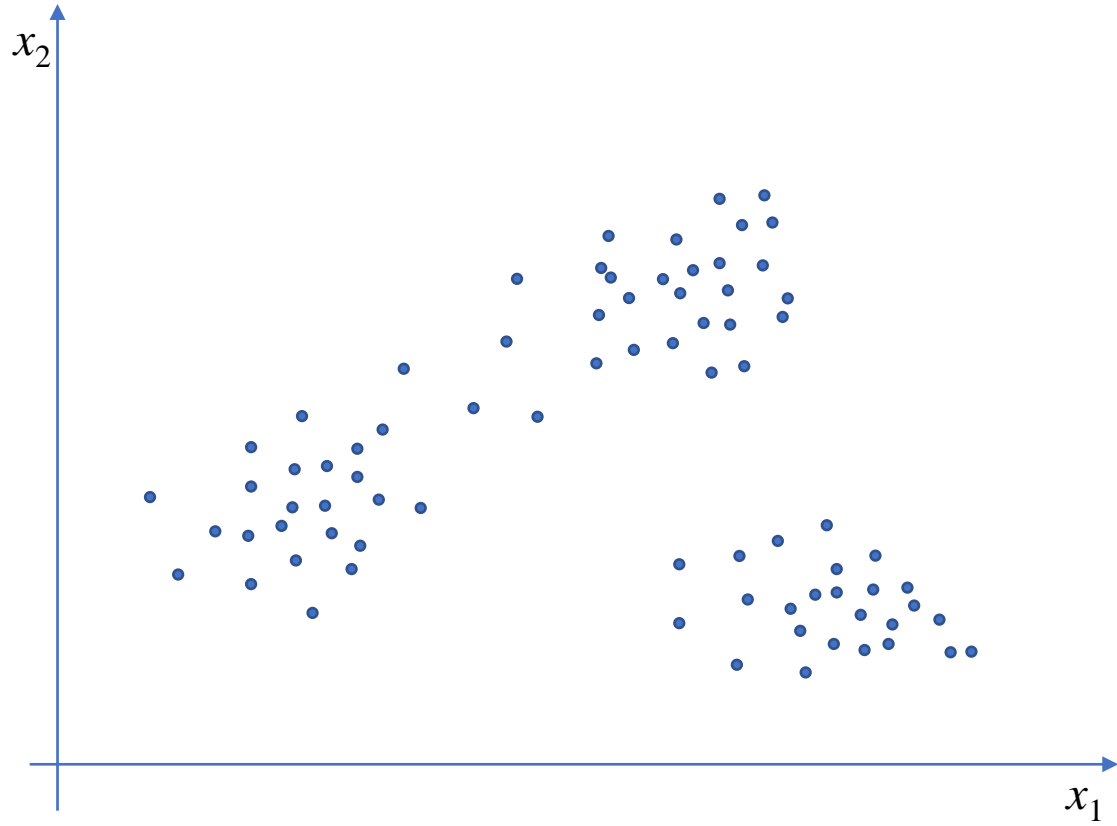
$v = x\_min + rand * (x\_max - x\_min);$

Ισχύει για αριθμό ιδιοτήτων μεγαλύτερο του 2

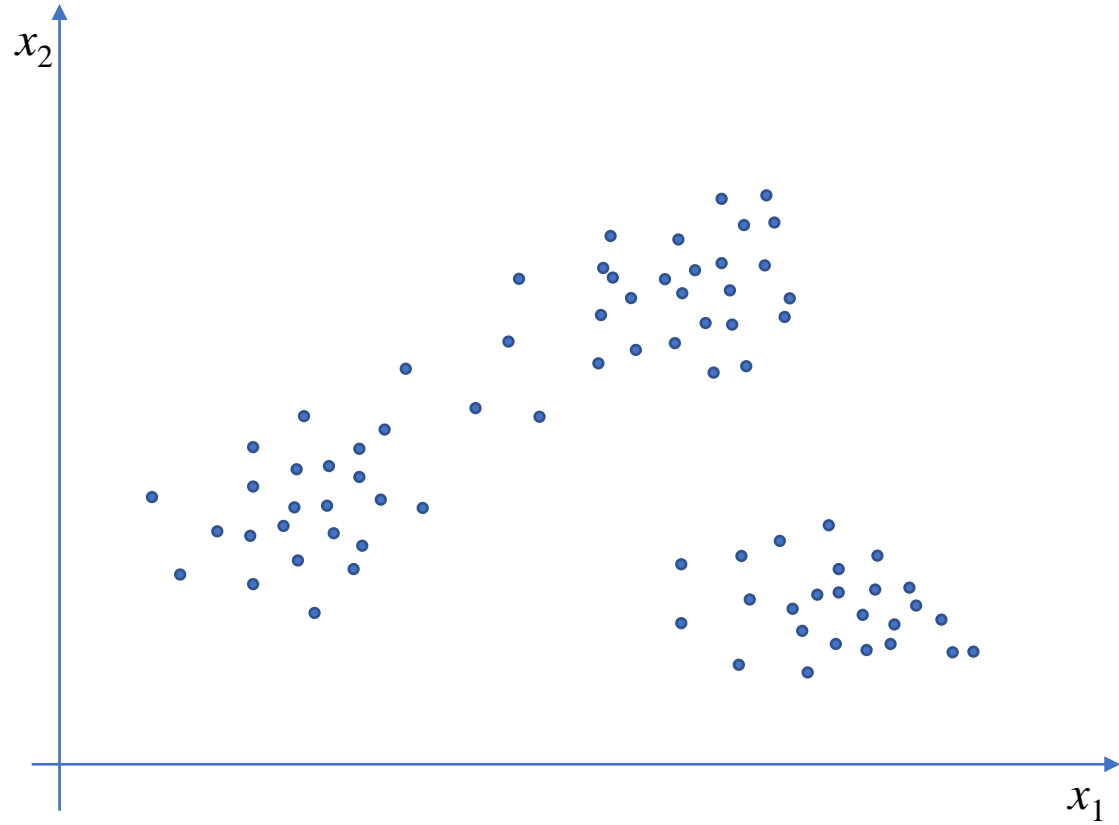
Αλγόριθμος c-Means

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$

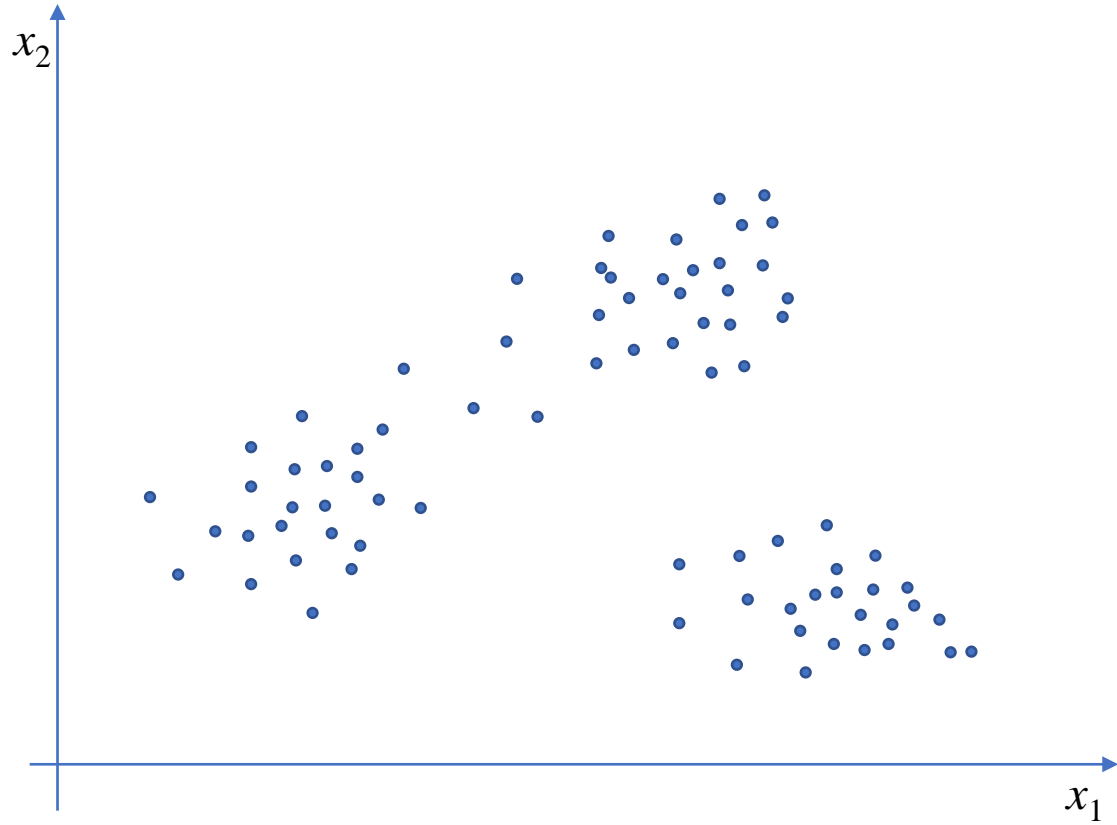
Αλγόριθμος c-Means

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ

Αλγόριθμος c-Means

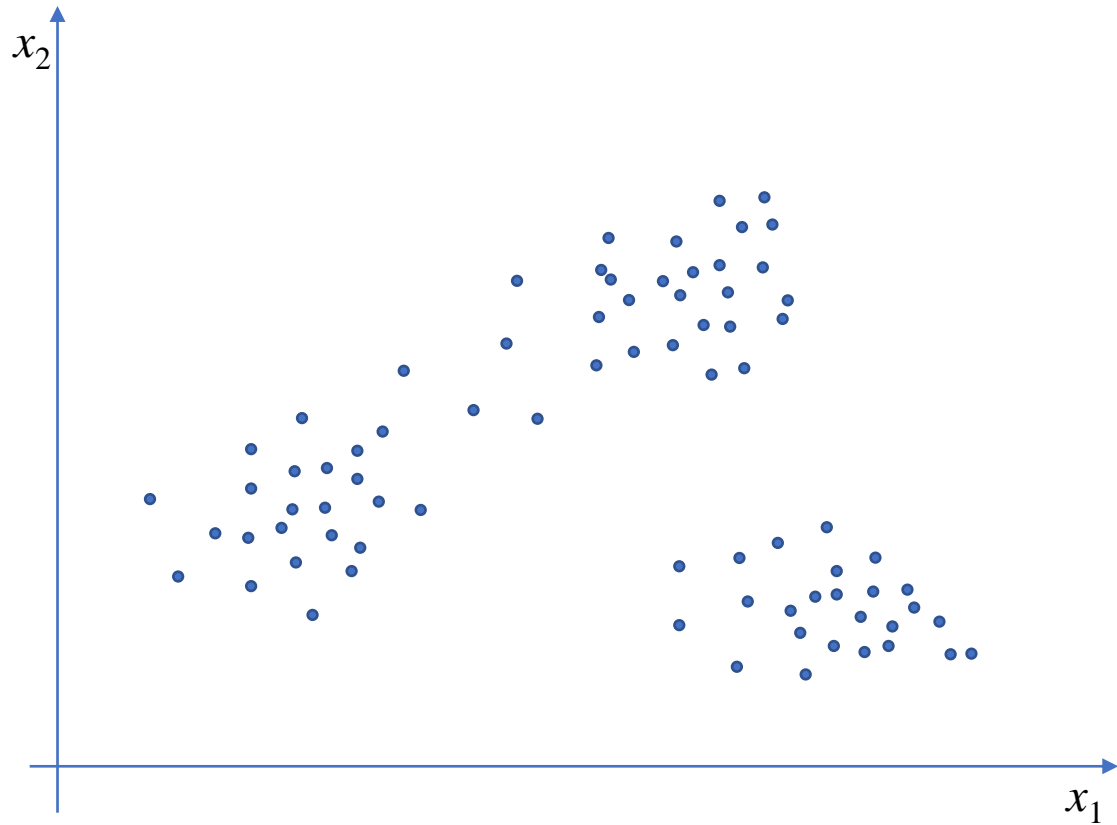

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:), v_2=v(2,:), \dots, v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$

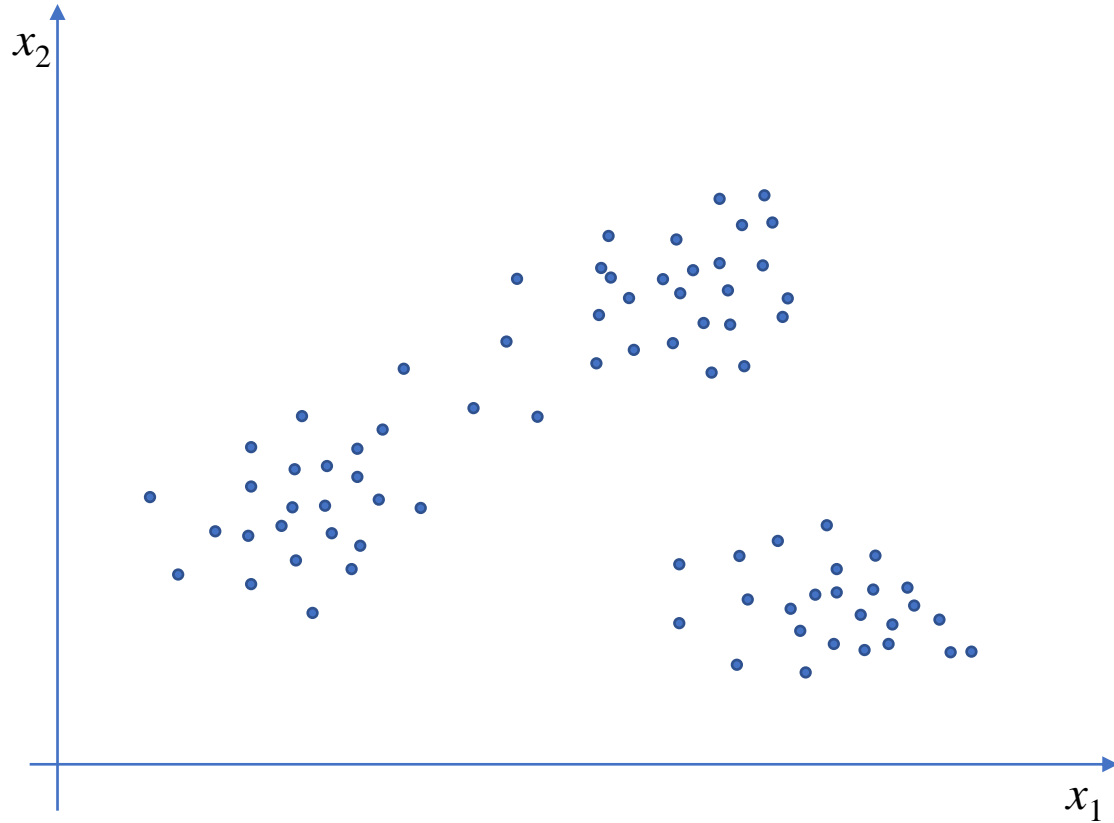
Αλγόριθμος c-Means

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Αλγόριθμος c-Means

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

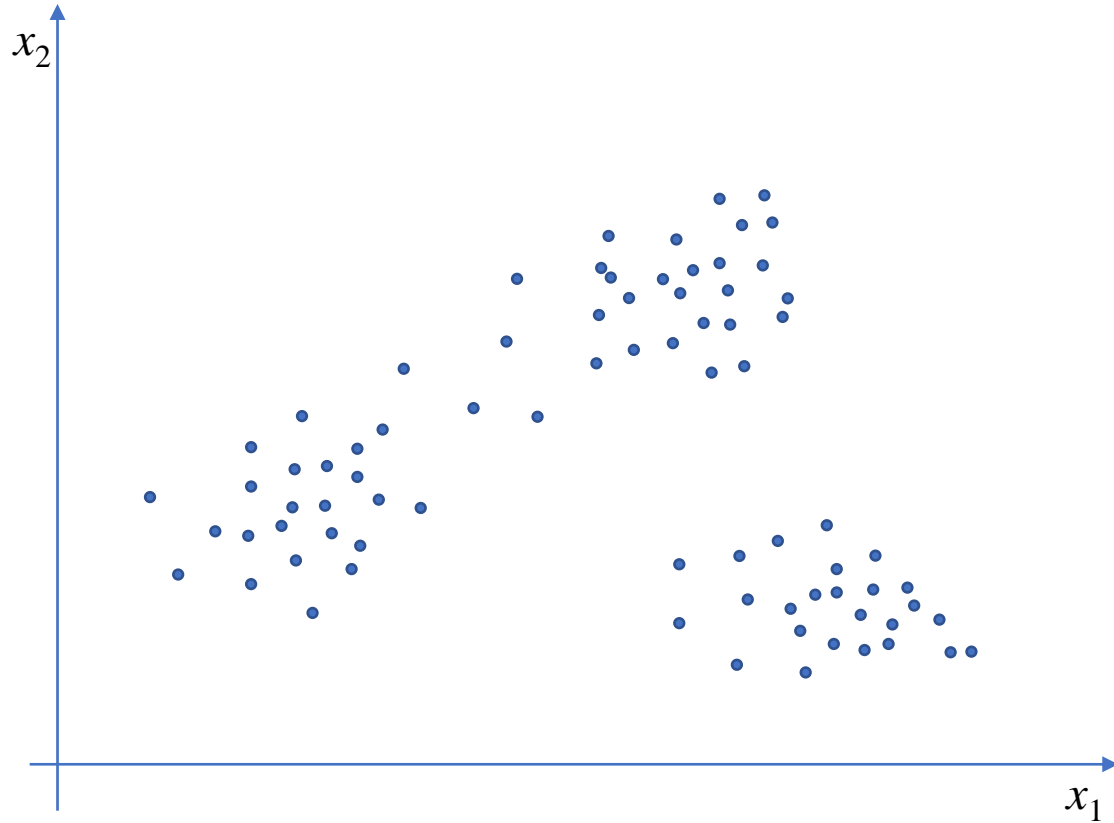
- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

    Iteration_Number= Iteration_Number+1

Αλγόριθμος c-Means

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

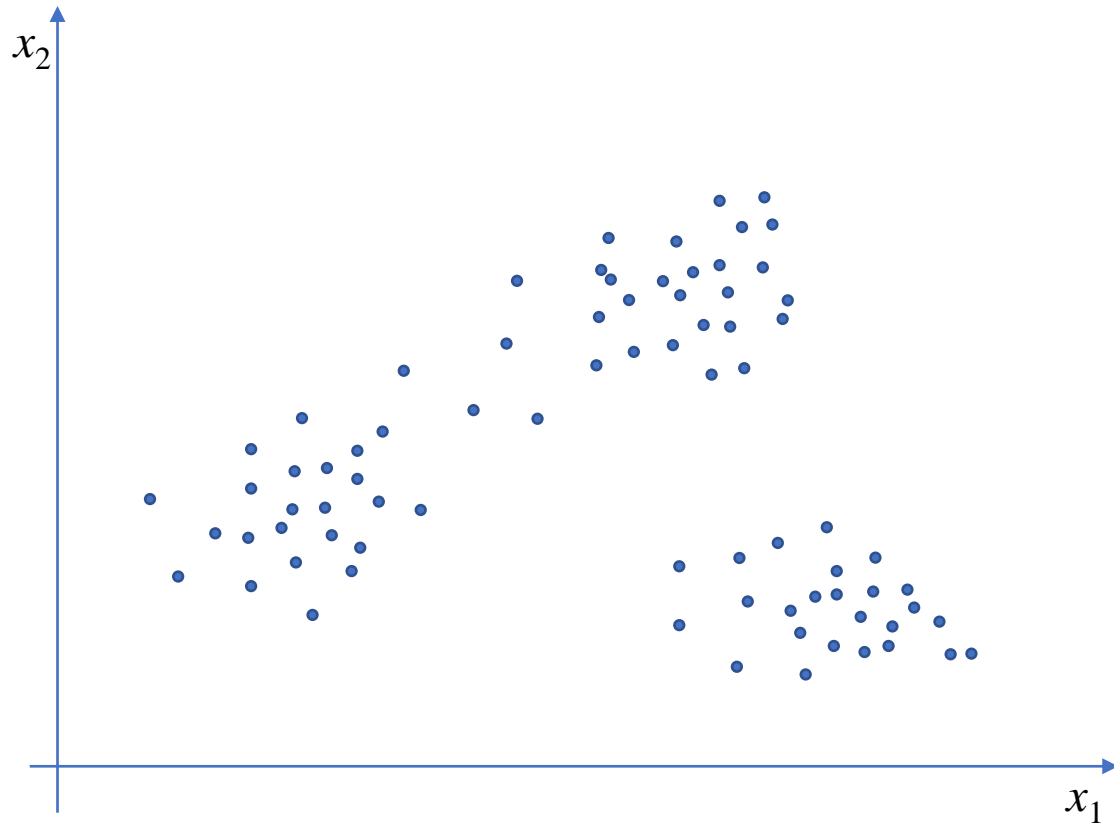
Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number= Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

Αλγόριθμος c-Means

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

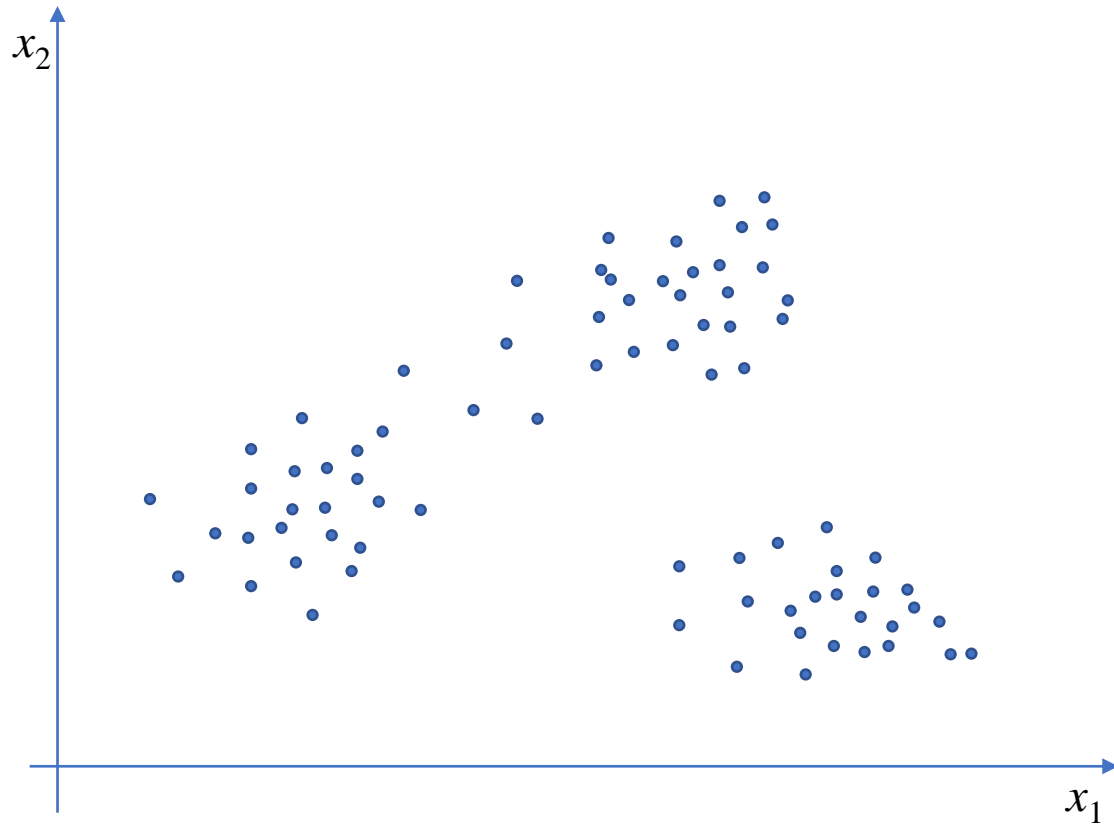
While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number= Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Αλγόριθμος c-Means

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

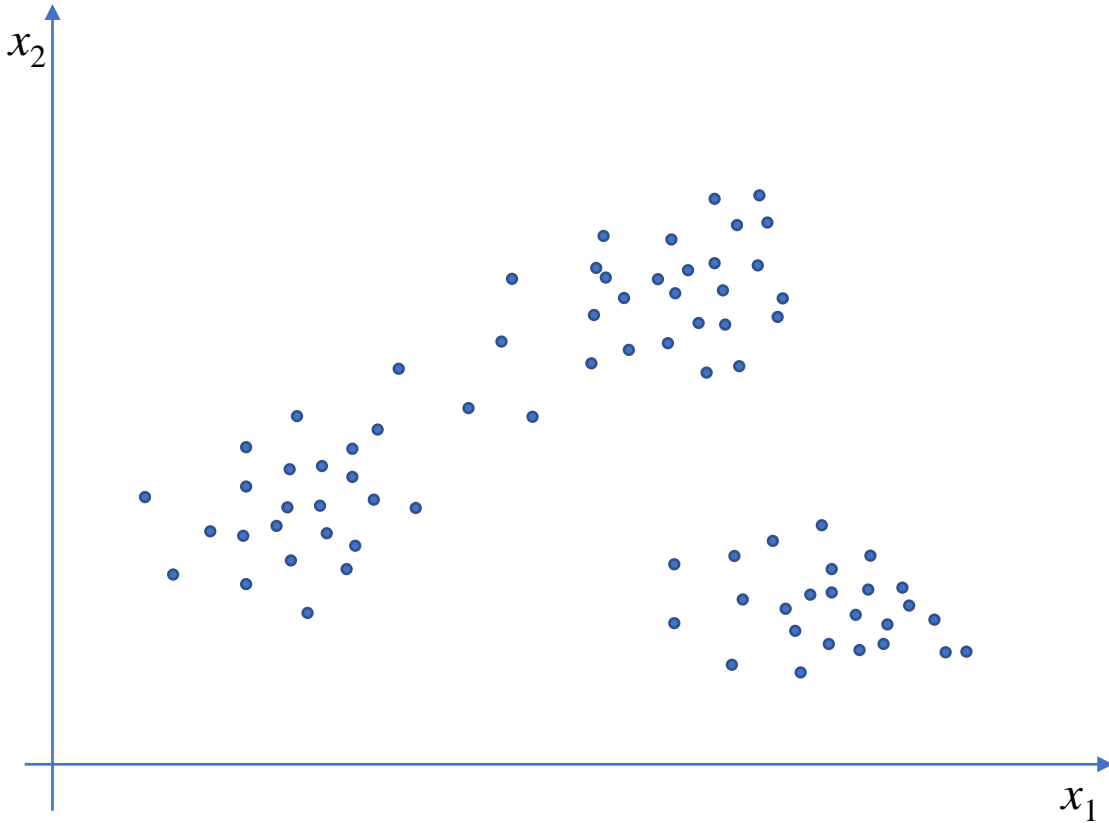
Iteration_Number= Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθτικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Αλγόριθμος c-Means

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number= Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

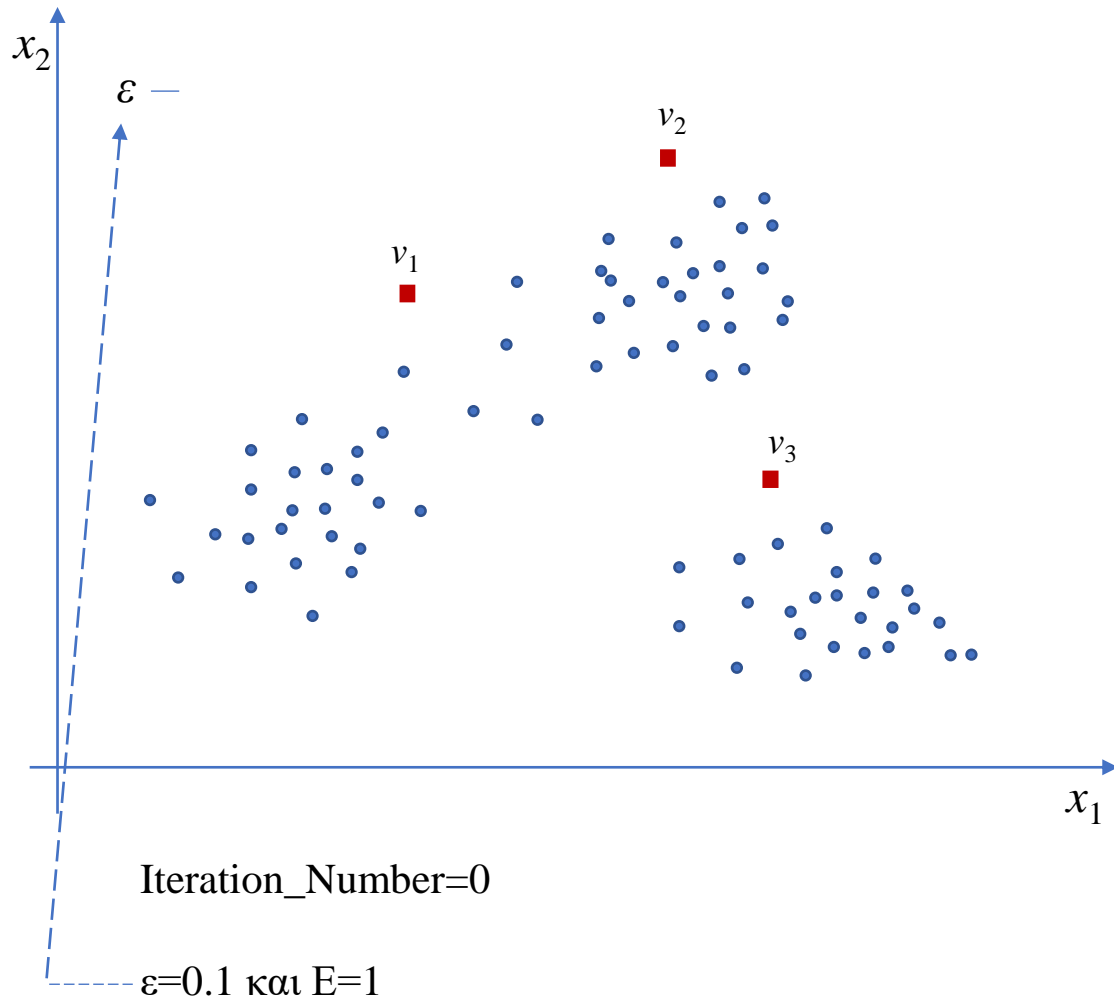
Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές:
 $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Στο σχήμα φαίνονται οι τυχαίες θέσεις των κέντρων και το μήκος (τιμή) του ϵ

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number= Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

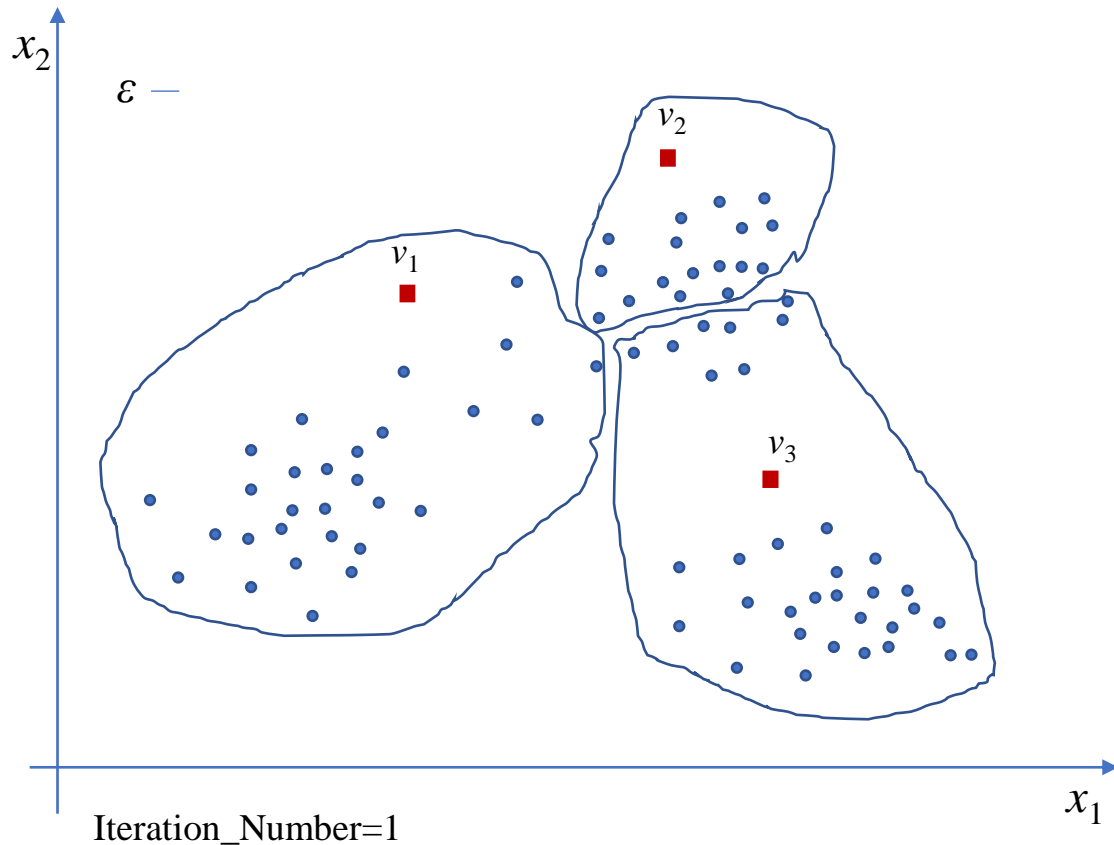
Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\text{sqrt}((v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2)$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές:
 $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number= Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

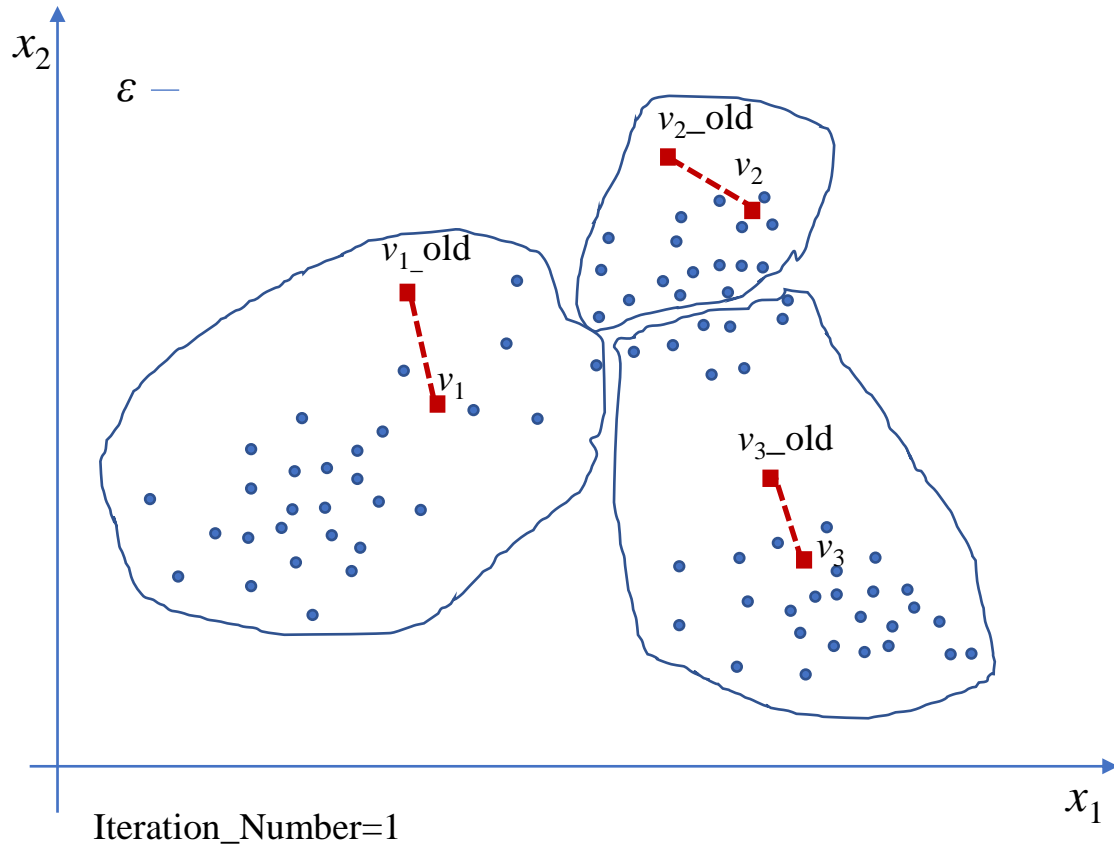
Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές: $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Iteration_Number=1

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Βήμα 3. Τα κέντρα μετακινούνται σε καινούργιες τιμές με κατεύθυνση προς τον κύριο όγκο δεδομένων σε κάθε συστάδα

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number= Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

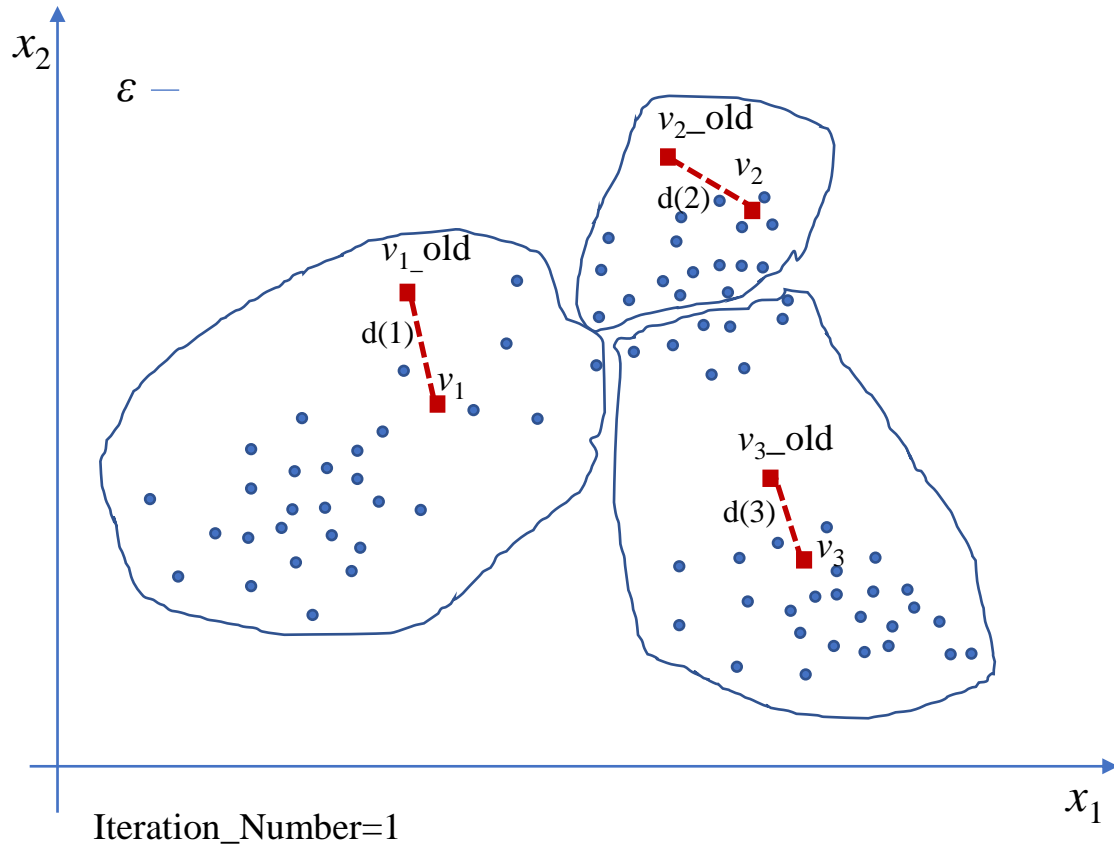
Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές: $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Iteration_Number=1

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Βήμα 3. Τα κέντρα μετακινούνται σε καινούργιες τιμές με κατεύθυνση προς τον κύριο όγκο δεδομένων σε κάθε συστάδα

Βήμα 4. Στο σχήμα φαίνονται οι αποστάσεις $d(1)$, $d(2)$ και $d(3)$ και είναι προφανές ότι $E=d(1)$, το οποίο είναι $E>\epsilon$

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E>\epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E>\epsilon$ **do**

Iteration_Number=Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

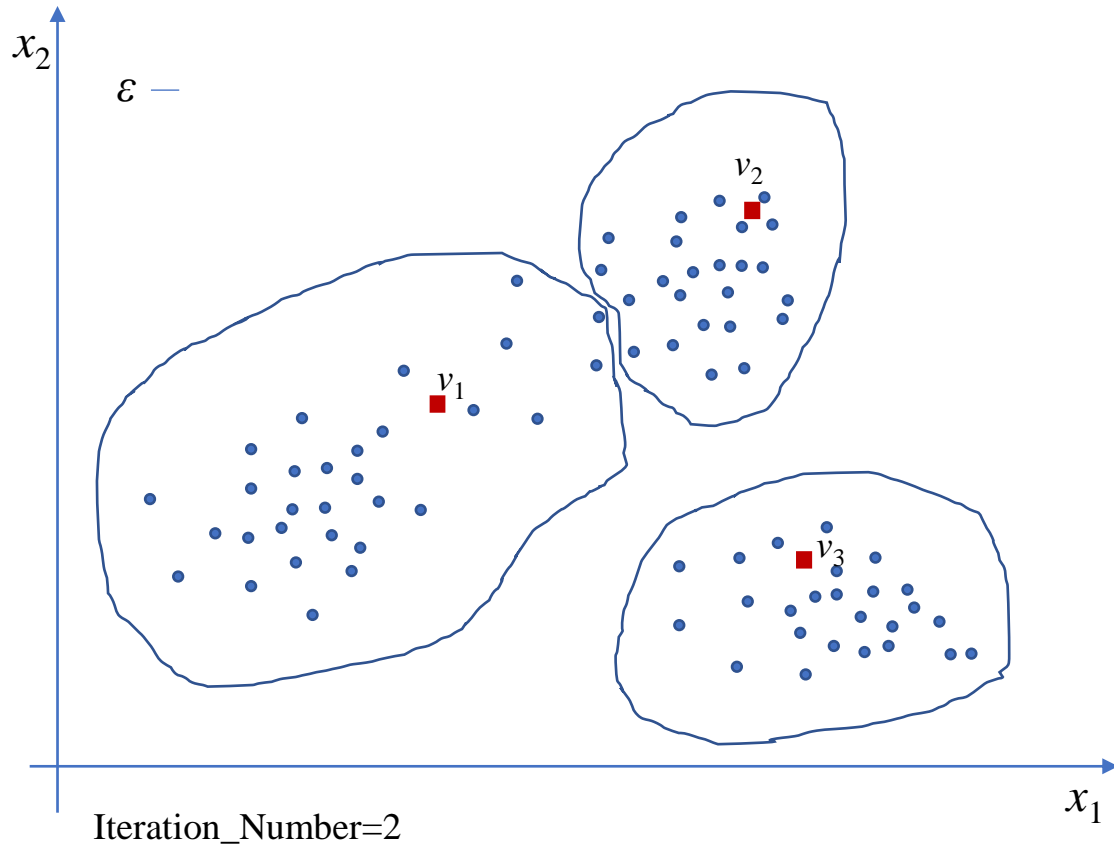
Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές: $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Iteration_Number=2

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number= Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

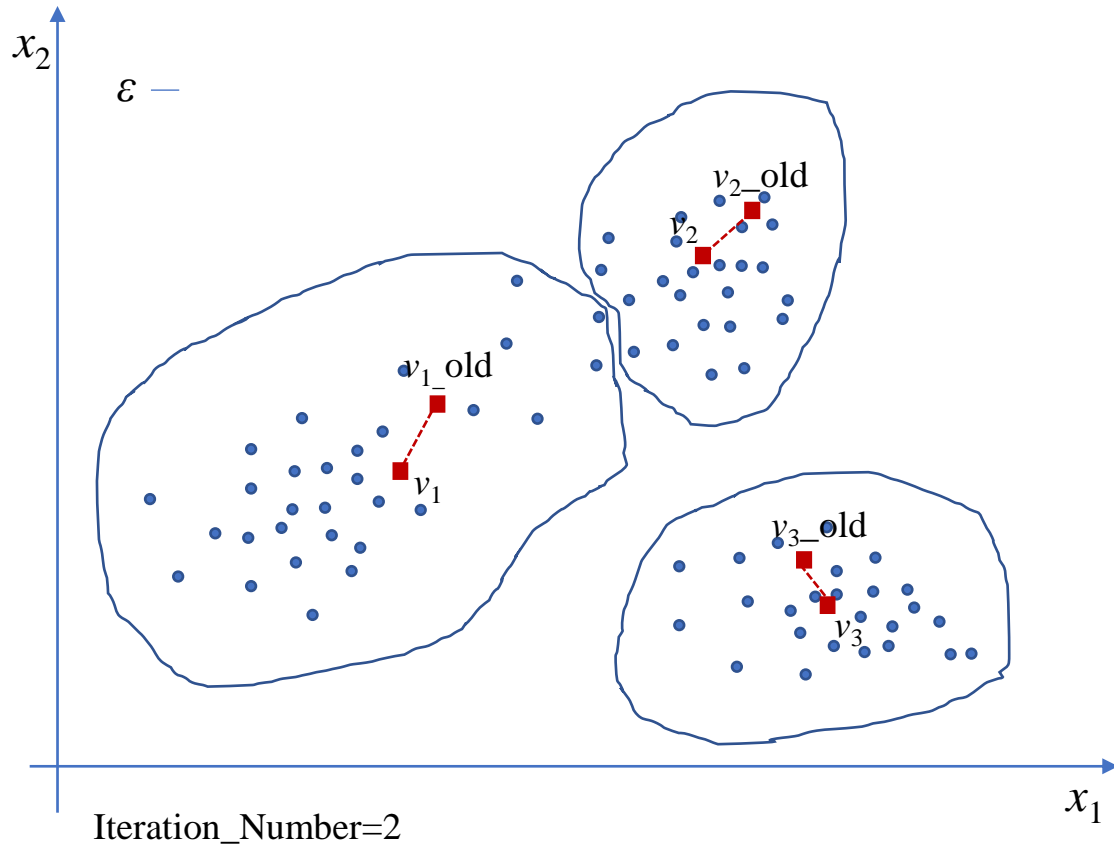
Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές: $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Iteration_Number=2

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Βήμα 3. Τα κέντρα μετακινούνται σε καινούργιες τιμές με κατεύθυνση προς τον κύριο όγκο δεδομένων σε κάθε συστάδα

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number=Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

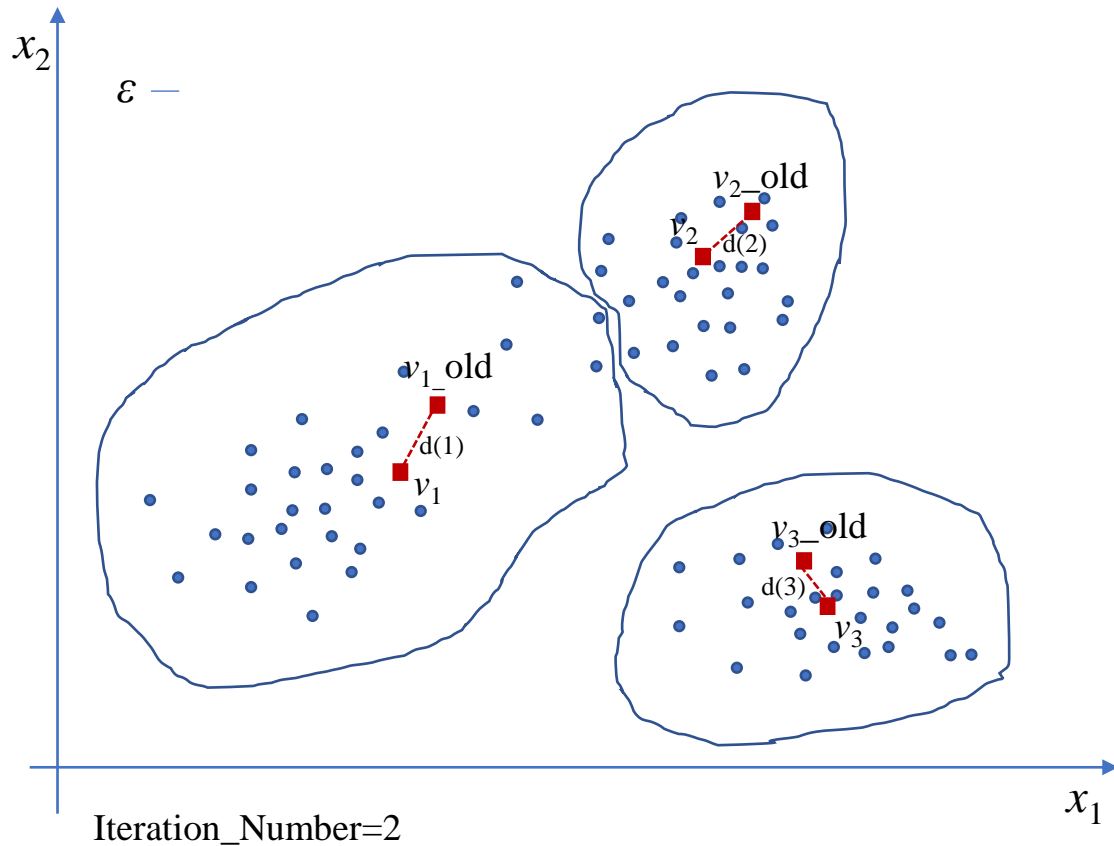
Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές:
 $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Iteration_Number=2

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Βήμα 3. Τα κέντρα μετακινούνται σε καινούργιες τιμές με κατεύθυνση προς τον κύριο όγκο δεδομένων σε κάθε συστάδα

Βήμα 4. Στο σχήμα φαίνονται οι αποστάσεις $d(1)$, $d(2)$ και $d(3)$ και είναι προφανές ότι $E=d(1)$, το οποίο είναι $E>\epsilon$

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E>\epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E>\epsilon$ **do**

Iteration_Number=Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

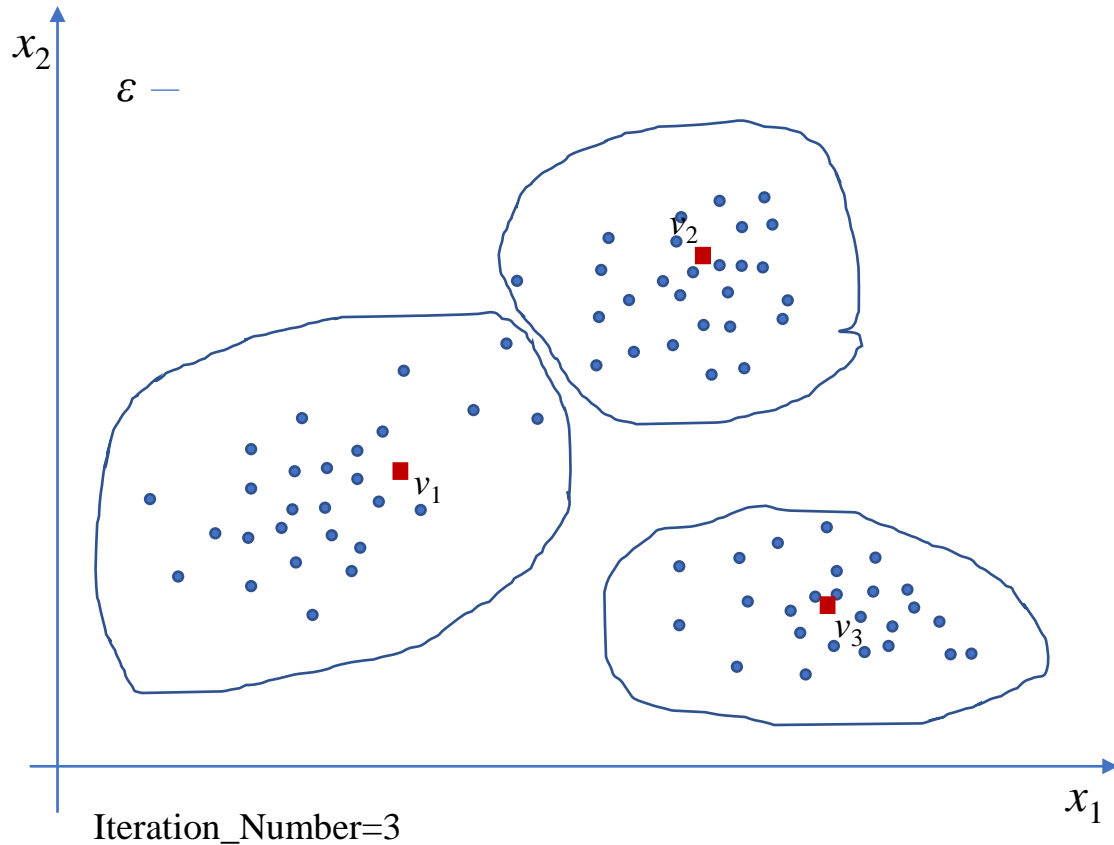
Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές: $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Iteration_Number=3

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number=Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

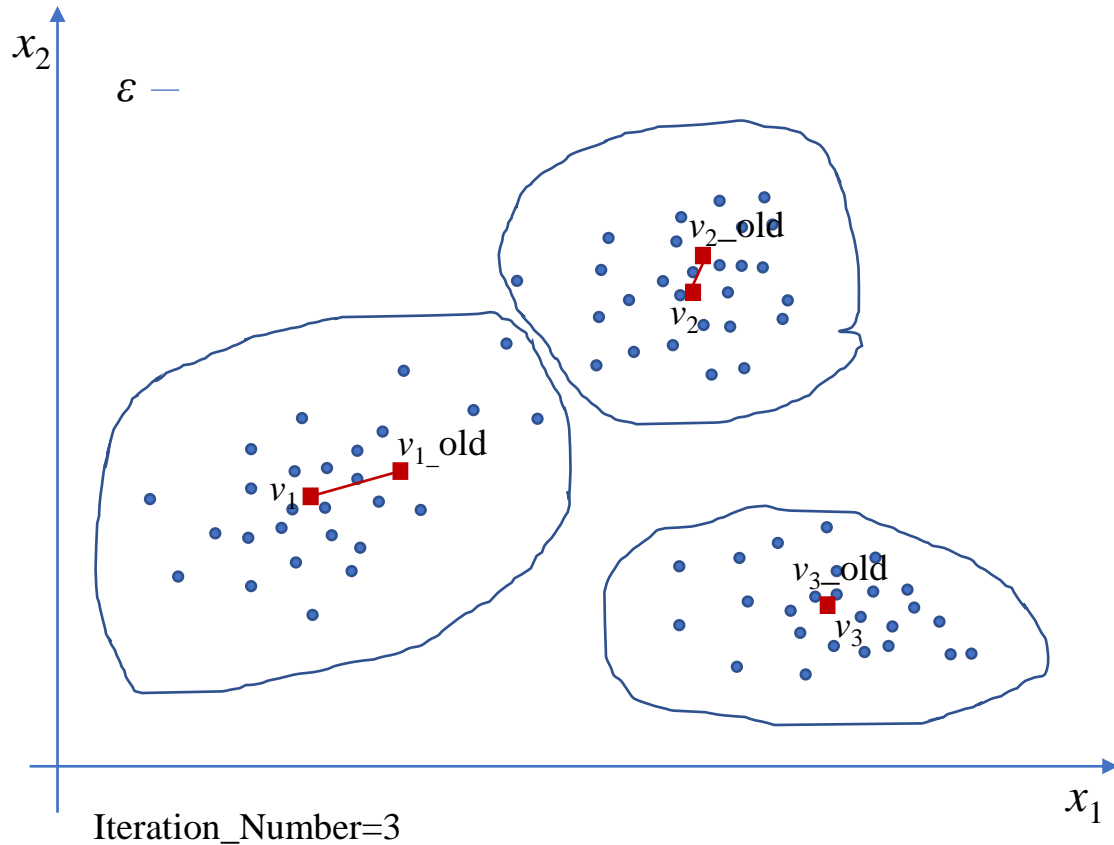
Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές: $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Iteration_Number=3

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Βήμα 3. Τα κέντρα μετακινούνται σε καινούργιες τιμές με κατεύθυνση προς τον κύριο όγκο δεδομένων σε κάθε συστάδα

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number=Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

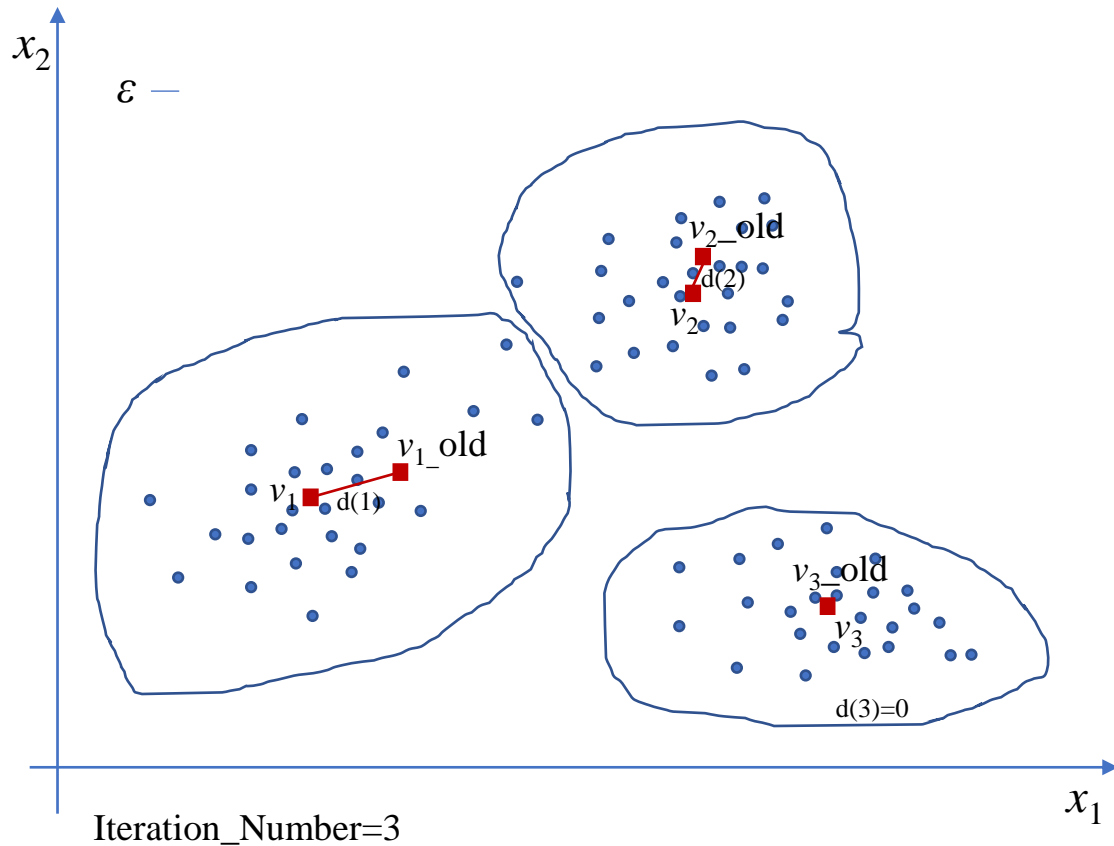
Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές: $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Iteration_Number=3

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Βήμα 3. Τα κέντρα μετακινούνται σε καινούργιες τιμές με κατεύθυνση προς τον κύριο όγκο δεδομένων σε κάθε συστάδα

Βήμα 4. Στο σχήμα φαίνονται οι αποστάσεις $d(1)$, $d(2)$ και $d(3)=0$ και είναι προφανές ότι $E=d(1)$, το οποίο είναι $E>\epsilon$

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E>\epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E>\epsilon$ **do**

Iteration_Number=Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

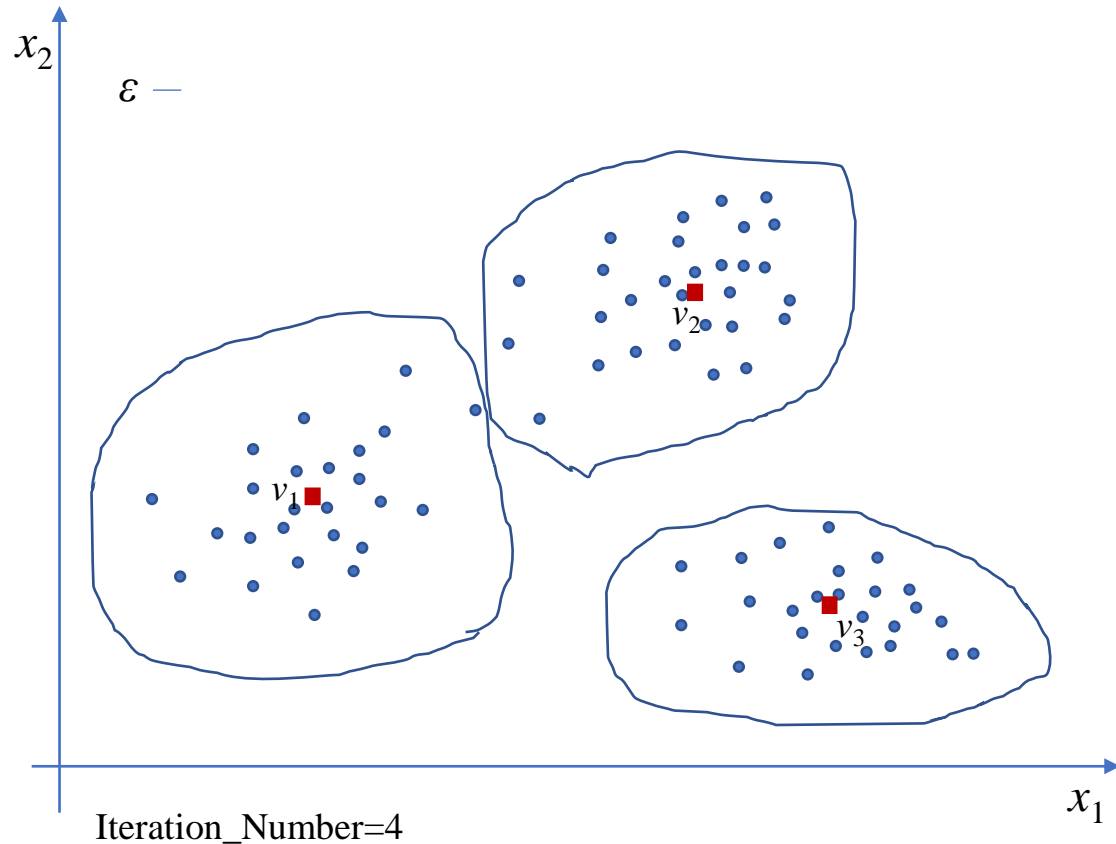
Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές: $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Iteration_Number=4

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number=Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

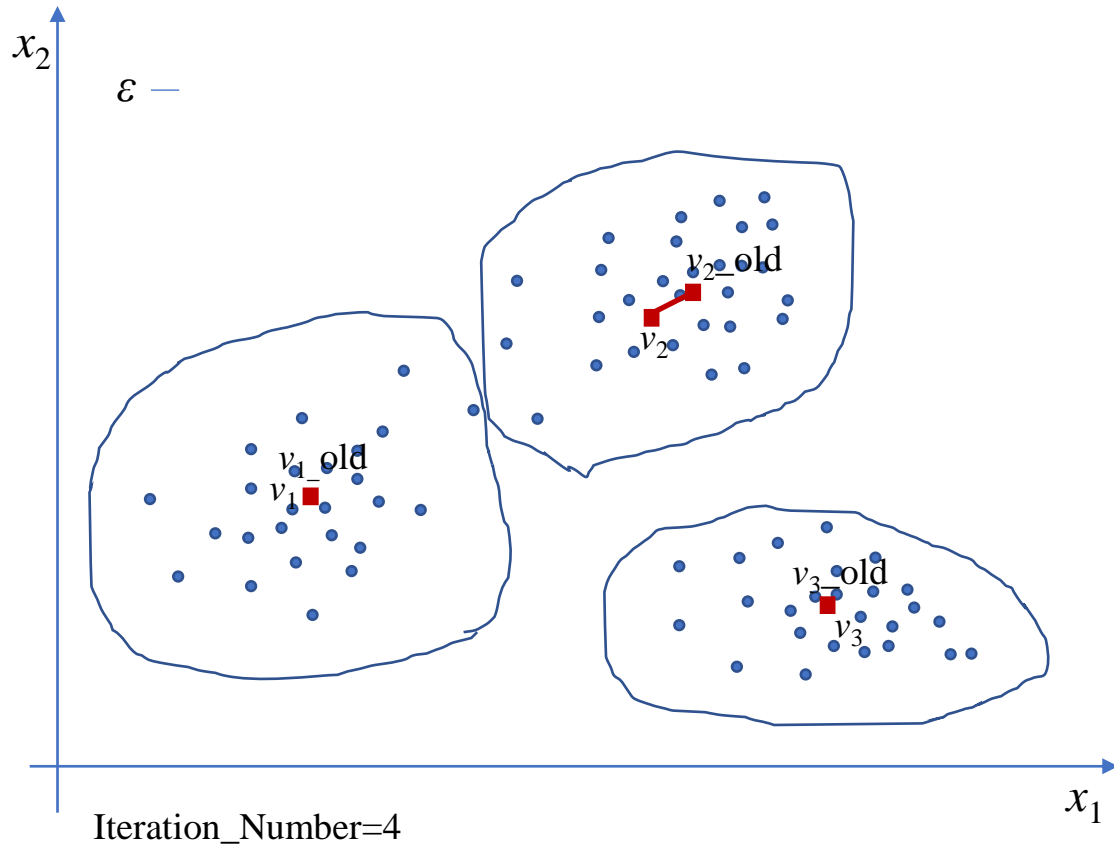
Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές: $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Iteration_Number=4

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Βήμα 3. Τα κέντρα μετακινούνται σε καινούργιες τιμές με κατεύθυνση προς τον κύριο όγκο δεδομένων σε κάθε συστάδα

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number=Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

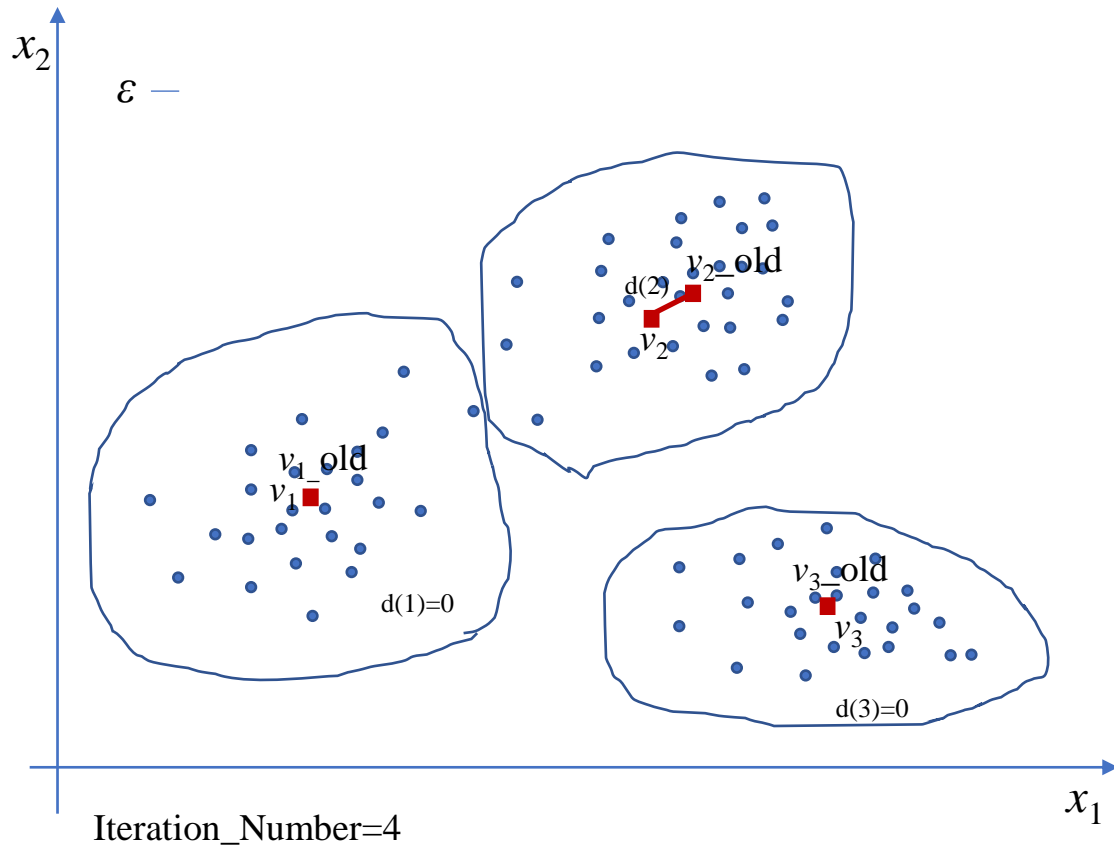
Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές: $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Iteration_Number=4

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Βήμα 3. Τα κέντρα μετακινούνται σε καινούργιες τιμές με κατεύθυνση προς τον κύριο όγκο δεδομένων σε κάθε συστάδα

Βήμα 4. Στο σχήμα φαίνονται οι αποστάσεις $d(1)=0$, $d(2)$ και $d(3)=0$ και είναι προφανές ότι $E=d(2)$, το οποίο είναι $E>\epsilon$

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E>\epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E>\epsilon$ **do**

Iteration_Number=Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

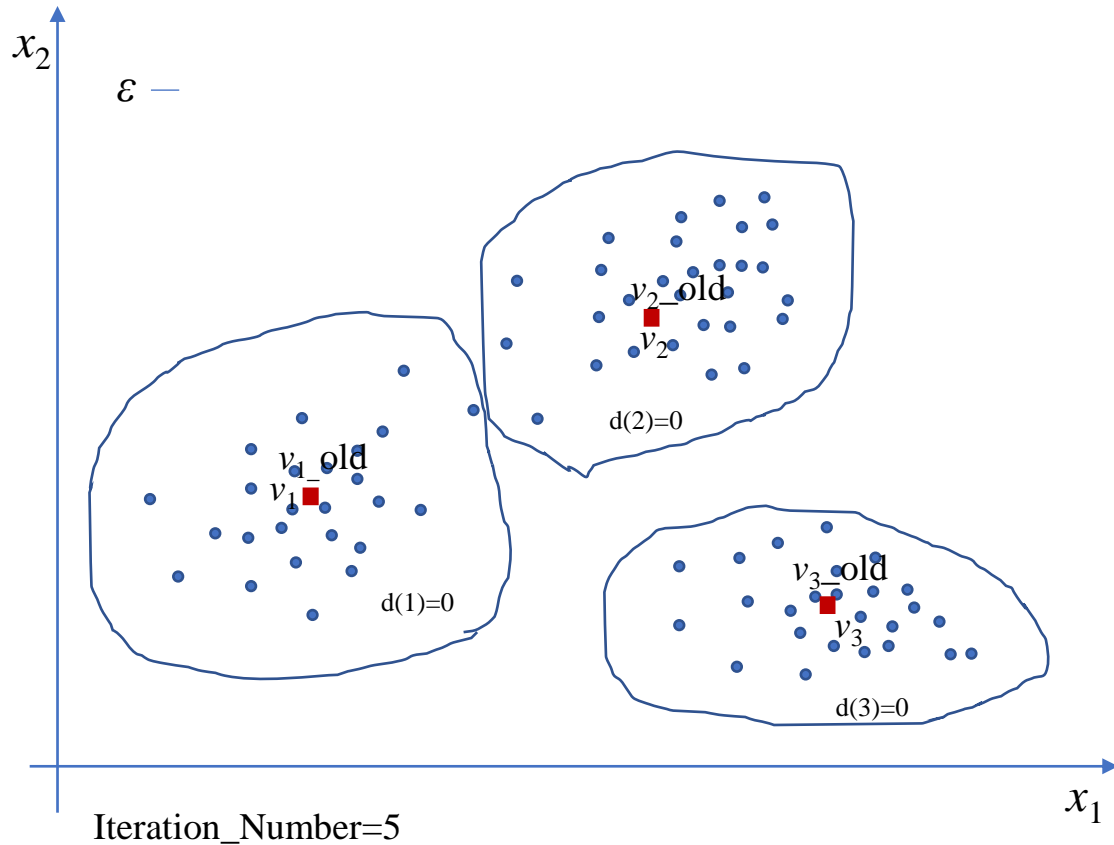
Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές: $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

Αλγόριθμος c-Means

Iteration_Number=5

Βήμα 2. Δίνει τις συστάδες του σχήματος

Βήμα 3. Τα κέντρα μετακινούνται σε καινούργιες τιμές με κατεύθυνση προς τον κύριο όγκο δεδομένων σε κάθε συστάδα

Βήμα 4. Στο σχήμα φαίνονται οι αποστάσεις $d(1)=0$, $d(2)=0$ και $d(3)=0$ και είναι προφανές ότι $E=0$, το οποίο είναι $E < \epsilon$

Αρχικοποίηση των παραμέτρων

- Εισάγουμε τον πίνακα των δεδομένων x και προσδιορίζουμε την διάστασή του $N \times p$
- Δίνουμε τιμή στον αριθμό των συστάδων c και μία πολύ μικρή τιμή στην παράμετρο ϵ
- Δίνουμε τυχαίες τιμές στα κέντρα των συστάδων $v_1, v_2, \dots, v_c$ που αποθηκεύονται στον πίνακα v , όπου $v_1=v(1,:)$, $v_2=v(2,:)$, $\dots$, $v_c=v(c,:)$. Άρα ο πίνακας v είναι $c \times p$
- Δίνουμε μία τιμή στην παράμετρο E μεγαλύτερη από την τιμή του ϵ (δηλαδή $E > \epsilon$)

Iteration_Number=0

While $E > \epsilon$ **do**

Iteration_Number=Iteration_Number+1

Βήμα 1. Αποθήκευσε τις τωρινές τιμές των κέντρων των συστάδων v σε έναν πίνακα v_old που είναι βοηθητικός για να μην χαθούν αυτές οι τιμές των κέντρων: $v\_old=v$

Βήμα 2. Δεδομένου ότι τα κέντρα των c συστάδων που είναι αποθηκευμένα στον πίνακα v είναι γνωστά υπολόγισε τον πίνακα των συναρτήσεων συμμετοχής u που έχουν τα δεδομένα στις c συστάδες

Βήμα 3. Δεδομένου ότι οι συναρτήσεις συμμετοχής των δεδομένων στις συστάδες, που είναι αποθηκευμένες στον πίνακα u είναι γνωστές, υπολόγισε τις καινούργιες τιμές των κέντρων v (δηλαδή οι τιμές του πίνακα v έχουν αλλάξει)

Βήμα 4. Για κάθε $i=1, 2, \dots, c$ υπολογίζουμε την απόσταση $d(i)=\sqrt{(v(i,1)-v\_old(i,1))^2+(v(i,2)-v\_old(i,2))^2+\dots+(v(i,p)-v\_old(i,p))^2}$ και υπολογίζουμε την μέγιστη από όλες αυτές: $E=\max\{d(1), d(2), \dots, d(c)\}$

EndWhile

ΚΑΛΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ